

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 20 czerwca 1995 r.

w sprawie wysokości, zasad i trybu nakładania kar pieniężnych za nieprzestrzeganie wymagań ochrony środowiska oraz współczynników różnicujących wysokość kar pieniężnych.

Na podstawie art. 110 ust. 2 i 2a ustawy z dnia 31 stycznia 1980 r. o ochronie i kształtowaniu środowiska (Dz. U. z 1994 r. Nr 49, poz. 196) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Karę pieniężną za zanieczyszczenie powietrza wymierza się jednostkom organizacyjnym za przekroczenie co do rodzaju lub ilości substancji dopuszczalnych do wprowadzenia do powietrza, określonych decyzją wojewody, w wysokości dziesięciokrotnej jednostkowej stawki opłat za wprowadzanie zanieczyszczeń do powietrza.

2. W przypadku gdy jednostka organizacyjna przekracza równocześnie warunki określone decyzją wojewody dotyczące rodzaju lub ilości substancji dopuszczalnych do wprowadzenia do powietrza ze źródła emisji i związanego z nim emitora, wymierza się karę pieniężną za przekroczenie, które powoduje wyższy wymiar kary.

§ 2. 1. Karę pieniężną za przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu przenikającego do środowiska, określonego decyzją wojewody, wymierza się jednostkom organizacyjnym w zależności od wielkości tego przekroczenia.

2. Przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu przenikającego do środowiska ustala się na podstawie pomiaru równoważnego poziomu dźwięku w punkcie pomiarowym, w którym osiąga on wartość najwyższą w dzień (od godz. 6.00 do godz. 22.00) lub w nocy (od godz. 22.00 do godz. 6.00).

3. Dobowa stawka kary pieniężnej za przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu przenikającego do środowiska za każdy decybel (dB) przekroczenia wynosi:

w przedziale	w zł za każdy dB przekroczenia
od 1 do 5 dB	8,25
powyżej 5 do 10 dB	13,50
powyżej 10 do 15 dB	21,00
powyżej 15 dB	33,00

§ 3. 1. Po stwierdzeniu naruszenia wymagań ochrony środowiska, o którym mowa w § 1 i 2, organ właściwy do wymierzenia i ustalenia kary, zwany dalej „organem”, w drodze decyzji, określa termin rozpoczęcia naliczania kary pieniężnej oraz wymiar kary:

- 1) godzinowy — za przekroczenie co do rodzaju lub ilości substancji dopuszczalnych do wprowadzenia do powietrza — obliczony jako suma kar za każdy rodzaj emitowanej substancji, począwszy od pełnej godziny po zakończeniu pomiarów,
- 2) dobowy — za przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu przenikającego do środowiska — obliczony jako suma kar za przekroczenie poziomu hałasu w dzień i w nocy, począwszy od doby, w której wykonano pomiar.

2. Naruszenie wymagań ochrony środowiska, określone w § 1 i 2, stwierdza się na podstawie pomiarów rodzaju i ilości substancji zanieczyszczających wprowadzanych do powietrza lub poziomu hałasu przenikającego do środowiska, wykonanych przez organ oraz jednostki organizacyjne zobowiązane do prowadzenia takich pomiarów.

3. W przypadku stwierdzenia przekroczenia, organ przekazuje wyniki pomiarów jednostce organizacyjnej w terminie 21 dni od dnia ich wykonania.

4. Jeżeli pomiary kontrolne wykonane przez organ lub jednostki organizacyjne zobowiązane do prowadzenia takich pomiarów wykazują, nieprzerwanie przez trzy kolejne lata, naruszenia wymagań ochrony środowiska, o których mowa w § 1 i 2, wymiar kary pieniężnej po tym okresie ustala się stosując stawki przewidziane w § 1 lub 2, pomnożone przez współczynnik 2.

§ 4. 1. Karę pieniężną za gromadzenie lub wylanie odpadów w nie przeznaczonych na ten cel miejscach lub niezgodnie z warunkami określonymi decyzjami właściwych organów wymierza się jednostkom organizacyjnym w zależności od ilości i rodzaju odpadów.

2. Za jedną tonę odpadów zgromadzonych lub wylanych w miejscu lub w sposób określony w ust. 1 wymierza się karę pieniężną w wysokości 0,05 stawki jednostkowej opłaty rocznej, określonej w przepisach o opłatach za gospodarstwo korzystanie ze środowiska i wprowadzanie w nim zmian, za każdą dobę składowania, a za rodzaje odpadów nie wymienione w tych przepisach — w wysokości 0,05 stawki opłaty przewidzianej dla rodzajów odpadów zaliczonych do IV grupy.

3. W przypadku gdy odpady uległy zmieszaniu lub gdy określony rodzaj odpadów zaliczyć można do kilku grup uciążliwości, stawki kary ustala się zaliczając całość odpadów do tej grupy, dla której przewidziane są najwyższe stawki opłat.

4. Wysokość kary pieniężnej określonej w ust. 2 i 3 mnoży się przez współczynnik 2 w przypadku:

- 1) wyrzucania odpadów do śródlądowych wód powierzchniowych, morskich wód wewnętrznych lub wód morza terytorialnego,
- 2) gromadzenia lub wylania odpadów na gruntach przybrzeżnych, w strefach ochronnych ujęć i źródeł wód, na terenach wypływu wód z warstw wodonośnych oraz na obszarach narażonych na niebezpieczeństwo powodzi,
- 3) zakopania odpadów w ziemi lub zmieszania ich z ziemią,
- 4) gromadzenia lub wylania odpadów na obszarach, które podlegają szczególnej ochronie, jak: parki narodowe, rezerваты przyrody, parki krajobrazowe, obszary chronionego krajobrazu, na terenach leśnych albo uzdrowiskowych lub na terenach przeznaczonych na cele turystyczno-wypoczynkowe.

5. W przypadku kolejnego gromadzenia lub wylania odpadów przez tę samą jednostkę organizacyjną w miejscu lub w sposób określony w ust. 1 wysokość kary pieniężnej, w odniesieniu do dodatkowo zgromadzonych lub wylanych odpadów, ustala się według stawek określonych w ust. 2—4, pomnożonych przez współczynnik 2.

6. Karę pieniężną określoną w ust. 2—5 wymierza się od dnia stwierdzenia gromadzenia lub wylania odpadów w miejscach nie przeznaczonych na ten cel albo niezgodnie z warunkami określonymi decyzjami właściwych organów.

§ 5. 1. Godzinowy lub dobowy wymiar kary pieniężnej może ulec zmianie na wniosek jednostki organizacyjnej ukaranej w trybie określonym w § 3 lub 4, w przypadku gdy stopień naruszeń dokonywanych przez jednostkę organizacyjną ulegnie zmianie.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawierający:

- 1) wyniki pomiarów dokonanych w miejscach i przy zachowaniu warunków pomiarów zastosowanych przez

organ do stwierdzenia danego przekroczenia lub wyniki pomiarów zgodnych z warunkami prowadzenia pomiarów określonymi decyzją wojewody,

- 2) dane o sposobie osiągnięcia przez jednostkę organizacyjną ograniczenia przekroczenia

— jednostka organizacyjna składa organowi w terminie 30 dni od dokonania własnych pomiarów.

3. W przypadku gdy organ nie zakwestionuje w ciągu 30 dni zasadności złożonego wniosku, nowy godzinowy albo dobowy wymiar kary pieniężnej ustala organ, w drodze decyzji, począwszy od dnia wykonania pomiarów, o których mowa w ust. 2 pkt 1.

4. Ust. 2 i 3 stosuje się także do jednostek organizacyjnych zobowiązanych do dokonywania pomiarów, z wyłączeniem pomiarów, o których mowa w § 7, w przypadku gdy na podstawie przedstawionych pomiarów godzinowy wymiar kary pieniężnej ma ulec zmniejszeniu. Jednostek tych nie obowiązuje określony w ust. 2 pkt 1 wymóg zachowania warunków pomiarów dokonanych przez organ, jeżeli podstawą wymierzenia godzinowej albo dobowej kary pieniężnej były ich własne pomiary.

§ 6. 1. Łączną karę pieniężną za naruszenie wymagań ochrony środowiska, określonych w § 1, 2 i 4, ustala organ, w drodze decyzji, po stwierdzeniu, z urzędu lub na wniosek jednostki organizacyjnej, że naruszenie ustało. Jeżeli jednak do dnia 31 grudnia danego roku naruszenie to nie zostało usunięte, wysokość łącznej kary pieniężnej ustala się za okres do dnia 31 grudnia tego roku, natomiast od dnia 1 stycznia następnego roku wymiar kary, o którym mowa w § 3—5, § 8 lub § 12, stanowi podstawę do ustalenia następnej łącznej kary pieniężnej.

2. Wniosek jednostki organizacyjnej, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać dane określone w § 5 ust. 2. W przypadku gdy organ nie zakwestionuje w ciągu 30 dni zasadności złożonego wniosku, łączną karę pieniężną ustala się za okres trwania przekroczenia.

3. Łączną karę pieniężną ustala się, gdy decyzja określająca godzinowy albo dobowy wymiar kary pieniężnej stanie się ostateczna, z zastrzeżeniem § 7.

§ 7. 1. Jednostkom organizacyjnym, które z mocy prawa lub na podstawie decyzji wojewody prowadzą ciągle pomiar emisji, ustala się tylko łączną karę pieniężną na podstawie przedstawionych wyników pomiarów, ustalając wymiar kary w zależności od przekroczenia.

2. W przypadku gdy wyniki pomiarów nasuwają zastrzeżenia, jednostkom organizacyjnym, o których mowa w ust. 1, wymierza się godzinowe albo dobowe kary pieniężne na podstawie § 1—3 i § 6.

§ 8. Jeżeli organ, badając zasadność wniosku złożonego zgodnie z § 5 ust. 1 lub § 6 ust. 1, stwierdzi w ciągu 30 dni od jego wpływu, że przekroczenie nie ustało albo przekroczenie jest wyższe, niż wynika to z przedstawionych wyników pomiarów, wymierza, w drodze decyzji, jednostce organizacyjnej, od godziny albo dnia stwierdzenia bezzasadności wniosku, godzinową lub dobową karę pieniężną, stosując stawki określone w § 1, § 2 lub § 4, pomnożone przez współczynnik 2.

§ 9. 1. Jednostkom organizacyjnym wymierza się karę pieniężną za:

- 1) usunięcie drzewa lub krzewu bez wymaganego zezwolenia,
- 2) zniszczenie terenu zieleni, drzewa lub krzewu

— w zależności od rodzaju i powierzchni zieleni, a w odniesieniu do drzew — od ich rodzaju, gatunku, odmiany i obwodu pnia.

2. Stawki kar pieniężnych za zniszczenie lub usunięcie drzewa lub krzewu oraz za zniszczenie terenu zieleni określa załącznik do rozporządzenia.

3. Wysokość kary pieniężnej za usunięcie lub zniszczenie drzewa nie wymienionego w załączniku ustala się jak za usunięcie lub zniszczenie drzewa o podobnej wartości przyrodniczej wymienionego w tym załączniku.

4. Karę pieniężną za usunięcie lub zniszczenie drzewa lub krzewu na obszarze ochrony uzdrowiskowej albo na terenie zieleni miejskiej, a także na nieruchomości wpisanej do rejestru zabytków, wymierza się stosując stawki przewidziane w załączniku, pomnożone przez współczynnik 2.

§ 10. Osobom fizycznym wymierza się karę pieniężną za usunięcie albo zniszczenie drzewa lub krzewu bez zezwolenia oraz za zniszczenie terenu zieleni, stosując stawki przewidziane w załączniku, pomnożone przez współczynnik 0,1.

§ 11. 1. Organ gminy odracza na okres 2 lat termin uiszczenia kary pieniężnej za uszkodzenie drzewa lub krzewu, jeżeli jednostka organizacyjna lub osoba fizyczna podjęła działania w celu zachowania tego drzewa lub krzewu oraz zabezpieczyła je przed dalszymi ujemnymi skutkami uszkodzenia.

2. Jeżeli uszkodzone drzewa lub krzewy zachowały żywotność po terminie 2 lat od dnia stwierdzenia uszkodzenia, organ gminy umarza postępowanie w sprawie ustalenia kary pieniężnej za uszkodzenie drzewa lub krzewu.

3. Organ gminy może odroczyć termin zapłaty kary pieniężnej za zniszczenie trawników lub kwietników, jeżeli jednostka organizacyjna lub osoba fizyczna zobowiąże się odtworzyć je w najbliższym okresie vegetacyjnym. Po stwierdzeniu wykonania tego obowiązku organ gminy umarza postępowanie.

§ 12. W przypadku gdy stwierdzone przekroczenie co do rodzaju lub ilości substancji dopuszczalnych do wprowadzenia do powietrza albo gromadzenie lub wylanie odpadów w nie przeznaczonych na ten cel miejscach lub niezgodnie z warunkami określonymi decyzjami właściwych organów nie ustało do dnia zmiany stawek opłat za gospodarcze korzystanie ze środowiska, stanowiących podstawę wymiaru kary, organ, w drodze decyzji, ustala nowy godzinowy albo dobowy wymiar kary pieniężnej, stosując nowe stawki opłat.

§ 13. 1. Do rozpatrzenia spraw powstałych lub wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. W przypadku gdy stwierdzone przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu nie ustało do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, ustala się nowy wymiar kary dobowej, stosując stawki kar określone w niniejszym rozporządzeniu.

§ 14. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 1987 r. w sprawie wysokości, zasad i trybu nakładania kar pieniężnych za nieprzestrzeganie wymagań ochrony środowiska (Dz. U. z 1991 r. Nr 89, poz. 404).

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Oleksy*

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 1995 r. (poz. 399)

STAWKI KAR PIENIĘŻNYCH ZA ZNISZCZENIE LUB USUWANIE DRZEW ORAZ ZNISZCZENIE ZIELENI

Lp.	Rodzaj i gatunek (odmiana) drzew	Stawki jednostkowe w zł za 1 cm obwodu pnia drzewa mierzonych na wysokości ścięcia*				
		przy obwodzie				
		do 25 cm	26 — 50 cm	51 — 100 cm	101 — 200 cm	powyżej 200 cm
1	Topola, olsza, klon jesionolistny, czeremcha, wierzba, grochodrzew	9,5	19,0	39,0	52,0	42,0
2	Klon (gatunki i odmiany szybko rosnące), kasztanowiec, morwa, jesion, świerk pospolity, sosna, dagleżja, choina, modrzew, brzoza gruczołowata i omszona	26,0	49,0	97,0	97,0	97,0
3	Dąb, grab, buk, lipa, iglicznia, głóg — forma drzewiasta, jarząb, klon (gatunki i odmiany wolno rosnące), gatunki i odmiany ozdobne jabłoni, śliwy, wiśni i orzecha, leszczyna turecka, brzoza (gatunki i odmiany pozostałe), jodła zwyczajna, świerk (gatunki i odmiany pozostałe), żywotnik, platan klonolistny, wiąz	65,0	162,0	324,0	486,0	648,0
4	Jodła (pozostałe gatunki i odmiany), tulipanowiec, magnolia, koronowiec, miłorząb, metasekwoja, cis, cyprysik	324,0	486,0	648,0	972,0	1296,0

* W przypadku uschnięcia drzewa w okresie zawieszenia kary lub usunięcia drzewa wraz z korzeniami, wysokość kary ustala się na podstawie pomiaru wykonanego na wysokości szyi korzeniowej (podstawy pnia).

Rodzaje zieleni	Stawki jednostkowe kar pieniężnych za 1 m ² w zł
Krzewy	108
Trawniki	22
Kwietniki	216